

Kees Koole ([Schipluiden](#), 21 april 1912 - [Alkmaar](#), 13 april 1977) heeft tijdens de [Tweede Wereldoorlog](#) 72 mensen geholpen om over zee naar Engeland te gaan.

Zowel de grootvader als de vader van Kees Koole waren schippers, dus Kees werd ook schipper. Eerst voer hij met zijn vader mee, later gebruikte hij een boot van 40 ton van [Sietse Rienksma](#), een vriend die met [Rudy Burgwal](#), [Cees Waardenburg](#) en vier anderen naar Engeland was gevlucht. Het schip was een Westlands model en heette de [Nooit Volmaakt](#). Koole woonde in [Schipluiden](#) en vervoerde aardappelen naar de [Hoekse Waard](#), [Voorne-Putten](#) en [Goeree-Overflakkee](#).

Inhoud

Oorlogsjaren [Bewerken](#)

Anton Koole met het model van de Nooit Volmaakt

Op de eerste oorlogsdag, in mei 1940, werd zijn broer door de Duitsers gedood. Geen wonder dat Koole de Duitsers haatte. Hij had altijd onderduikers in huis. In 1943 trouwde hij en in de loop der jaren kregen ze zes kinderen, w.o. Anton (zie foto). Zijn zwager stak ook de zee over.

Op een dag stond [Anton Schrader](#) voor de deur. Hij had zijn naam opgekregen via Maarten van Dorp, een neef van Rienksma. Schrader werkte bij het [Rijksbureau voor Voedselvoorziening in Oorlogstijd](#), waar hij Hoofd Bureau Grondstoffen van het Rijksbureau was, waardoor hij aan extra brandstof kon komen. Ze gingen samenwerken. Thuis in Den Haag sprak Schrader met mensen die naar Engeland wilden uitwijken en door Koole geholpen wilden worden, en zo stelde hij de bemanningen samen. Iedere groep moest minstens een ervaren zeiler hebben, en een kompas. Later ging Schrader ook naar Engeland, en kwam terug als kapitein van de Inlichtingendienst.

Meestal vertrok Koole vanaf de [Van Ravesteijnwerf](#) in [Leidschendam](#), waar de bootjes door Jo en Pier Meijer zeewaardig werden gemaakt; de vlet werd dan in het ruim van de Nooit Volmaakt onder de aardappelen verstopt of gewoon op sleeptouw genomen. Soms kwamen de Engelandvaarders ook daar aan boord, maar meestal haalde Koole hen later op, dat was

veiliger. Dicht bij zee werden de vlet en de bemanning neergelaten, en konden ze met eb de zee op. Als het lukte door de branding te komen, hadden ze grote kans de overkant te halen. Het waren meestal studenten en mensen uit het verzet die overgingen, maar ook wel piloten. Hiervoor kreeg Koole later een dankbetuiging van president [Eisenhower](#).

In de nacht van 29 op 30 april vertrok de [Yvette](#) met Hein Kaars Sijpesteijn, Jan Bartlema en zijn vrouw Yvette Bartlema-Sanders, Hein Louwerse en Henning Meyer aan boord. Als dank voor zijn hulp kreeg Koole in 1946 van de opvarenden een blauw bord.

Eén transport betrof wapens, op verzoek van de ondergrondse moesten die van de Hoekse Waard naar [Dordrecht](#) vervoerd worden. Hij nam vijf mannen mee, ieder met een revolver. Het liep goed af.

Engelandvaarders

Kees Koole hielp 72 mensen, maar wist lang niet altijd hun namen.

- [Jaap Burger](#)
- Hein Kaars Sijpesteijn, Jan Bartlema en zijn vrouw Yvette Bartlema-Sanders, Hein Louwerse en Henning Meyer

Na de oorlog[Bewerken](#)

Tijdens de oorlog leek Kees Koole een laconieke man die geen last van zenuwen had. Na de oorlog kwamen de spanningen boven en werd hij ziek. Hij werd voor 80% afgekeurd. Met financiering van Hein Kaars Sijpesteijn schafte Koole in 1948 een motortanker aan met de naam Prinses Wilhelmina, en Sijpesteijn zorgde voor een contract waardoor Koole de vetten voor hem vervoerde. Koole kon zo zijn eigen bedrijf oprichten, C. Koole Tanktransportbedrijf in [Wormerveer](#). Kaars Sijpesteijn was fabrieksdirecteur in de Zaanstreek van een familiebedrijf dat [linoleum](#) maakte en van een oliebedrijf in [West-Knollendam](#) dat vooral lijnolie produceerde als grondstof voor de linoleum.

Op 9 mei werd hij uitgenodigd bij een reünie van Engelandvaarders in het [Oorlogsmuseum](#) in [Overloon](#).

Trivia[Bewerken](#)

De ijzeren romp van de *[Nooit Volmaakt](#)* bestaat nog, hij is 5 meter ingekort en werd onder de naam *Lenko* gebruikt voor de mosselvangst. Inmiddels is de boot naar [Maasland](#) gesleept waar Daan de Bruijn het schip liet restaureren. Ook kreeg het schip haar oude naam terug.

Literatuur

- Jan Bruin en Jan van der Werff, *Vrijheid achter de horizon. Engelandvaart over de Noordzee 1940-1945*. Houten, 1998